

sagt, paa en Maade, som ikke har været til-
sigtet eller ment. Og det ved det ærede
Medlem ogsaa saa udmærket godt.

Naar det ærede Medlem taler om det,
som det ærede Medlem Hr. Drachmann
havde skrevet i Anledning af Arbejdskon-
flikten, og siger, at der med den omtalte
Artikel er ment, at Landbrugets Organisa-
tioner og Virksomheder, saavel Slagterier
som Mejerier, skulde gaa med ind under
Arbejdskonflikten og standse deres Virk-
somheder, vil jeg gerne sige, at det staar der
jo slet intet om i den paagældende Artikel.
Der staar i denne Artikel Tale om den
Industri, som Landbruget som saadant har
oprettet gennem Andelsvirksomheden, og
derved er der tænkt ikke paa Andelsmejerier
og Andelslagterier, men paa Skotøjsindu-
stri, Cementindustri, og hvad der er af de
forskellige Virksomheder indenfor Fælles-
foreningen og forskelligt andet, idet der gaas
ud fra, at det er Landbruget, der er med i
disse Sammenslutninger, hvad det selv-
følgelig ogsaa er. Naar man overfor en For-
samling af Landmænd siger, at indenfor det
konservative Folkeparti ser man saaledes
paa det, at man skal standse Landbrugs-
eksporten, standse Mejerierne og Slagte-
rierne, og at de vil kunne forstaa, at det er
tossset Tale, ja, saa kan man selvfølgelig tage
en Flok Landmænd paa det. Men det er
noget, som aldrig har været Mening.

Jeg er ikke en stærk Tilhænger af Orga-
nisationer: Arbejdsgiverforeninger og Fag-
foreninger og al den Slags Ting. Jeg ønsker
derfor ikke at sige det mindste om, at disse
forskellige Industrier indenfor Andelsvirk-
somheden skulde træde ind i Arbejds-
giverforeningen — det maa de gøre, som det
falder for, og som det passer dem. Men naar
man fra alle Sider taler om, at Lønningerne
skal ned, og den eneste Maade, hvorpaa det
kan blive saaledes, at Industrien kan klare
sig her i Landet, er, at Arbejdslønnen kommer
ned paa et saadant Niveau, som man har
ude i Landbruget — det kan jeg for saa vidt
give min Tilslutning, og ogsaa det, at man
ikke ved Toldforanstaltninger skal søge at
holde Lønningerne oppe, det er vi jo enige
om —, maa man huske, at man kan ikke
blæse og samtidig have Mel i Munden. Man
kan ikke opretholde samme Lønninger in-
denfor disse Industrier som indenfor andre
uden at tage Kampen op for at faa Løn-

ningerne ned for saa bagefter, naar Striden
er overstaaet, at give de samme Lønninger
som de andre. Det var det, der var Tale om,
det var der ikke noget uretfærdigt i at sige,
og det kan jeg ganske give min Tilslutning.
Om de vedkommende ønsker at staa i Or-
ganisationen eller ej, skal jeg ikke blande
mig i. Men man skal ikke drive en Agita-
tion ved at sige: Vi vil ikke være med til
Toldbeskyttelse, til Kriseværn, eller hvad
det nu hedder, thi derved holder man Løn-
ningerne oppe, og saa samtidig i de Virksom-
heder, hvor man har nogen Indflydelse,
nægte at tage Kampen op, naar der er Tale
om, at man ønsker at prøve paa at faa Løn-
ningerne sat ned saaledes, at man kan holde
Virksomhederne i Gang.

Hvad jeg her har sagt, har jeg ikke
tænkt mig som et Angreb paa visse Virk-
somheder eller i og for sig paa det ærede
Medlem Hr. Pinstrup. Jeg vil bare sige
til ham, at hvis man vil skabe et godt For-
hold mellem de forskellige Erhverv, skal
man ikke uddrage noget forkert af en Tale
og stille det frem paa en saadan Maade, at
det viser noget ganske andet, end hvad Hen-
sigten har været. Jeg talte før om, at jeg
ikke var særlig interesseret i, at man or-
ganiserede sig mere end højst nødvendigt.
Min Opfattelse er, at jo friere Forhold,
des bedre. Jeg ønsker det saaledes, som vi
har det ude paa Gaardene, og som jeg ken-
der det bedst hjemme hos mig selv, at der
ikke er Organisationer hverken af den ene
eller den anden Art, men man tager de Med-
hjælpere, man skal have, og er dem paa
nært Hold, saaledes at man kan arbejde
godt i Fællesskab og have det udmærket
godt med hinanden, og det ikke skal være
saadan, som det er indenfor forskellige Or-
ganisationer, at man staar med Had mod
hinanden og med Ønske om Krig paa Kni-
ven hele Tiden. Tværtimod, jeg tror, at de
bedste Forhold er til Stede, hvor man kom-
mer hinanden personligt nær, uden at de
forskellige Organisationer skal blande sig i
den Slags Ting. Det forekommer mig,
at det netop har vist sig gennem Aarene,
at de Steder, hvor der er saadanne Forhold
til Stede i Bedrifterne, gaar det godt, der er
Tilfredshed fra begge Sider og ikke den Util-
fredshed, som skabes saa tidt gennem den
forunderlige Agitation, der ofte føres fra
forskellig Side for at sætte de to Parter op